

Rettens kendelse af 16. december 2016 — Ica Foods mod EUIPO — San Lucio (GROK)**(Sag T-774/14) ⁽¹⁾****(EU-varemærker — ugyldighedssag — tilbagetagelse af registreringsansøgning — uforment at træffe afgørelse)**

(2017/C 053/35)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Ica Foods SpA (Pomezia, Italien) (ved advokat A. Nespega)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: San Lucio Srl (San Gervasio Bresciano, Italien) (ved advokat F. Sangiacomo)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 9. september 2014 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1815/2013-2) vedrørende en indsigelsessag mellem San Lucio Srl og Ica Foods SpA.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) San Lucio Srl og Ica Foods SpA bærer deres egne omkostninger og betaler hver halvdelen af de omkostninger, der er afholdt af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO).

⁽¹⁾ EUT C 26 af 26.1.2015.

Sag anlagt den 7. november 2016 — Salehi mod Kommissionen**(Sag T-773/16)**

(2017/C 053/36)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Dominik Salehi (Bremen, Tyskland) (ved advokat C. Drews)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at sagsøgte har tilsidesat artikel 1, stk. 4, i forordning (EF) nr. 539/2001 (som ændret ved forordning (EU) nr. 1289/2013), idet den har undladt dels at træffe de i den nævnte bestemmelse fastsatte foranstaltninger, som sagsøgeren har anmodet om i skrivelse af 1. juli 2016 og 16. september 2016, dels at tilsende sagsøgeren en meddelelse.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af gensidighedsprincippet gennem den strenge anvendelse af Visa Waiver Improvement and Terrorist Travel Prevention Act of 2015.
2. Andet anbringende om sagsøgtes passivitet.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen ikke har truffet foranstaltninger i henhold til artikel 1, stk. 4, litra e), nr. i), i Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EFT 2001, L 81, s. 1).

Sag anlagt den 30. november 2016 — QG mod Kommissionen

(Sag T-845/16)

(2017/C 053/37)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: QG (Madrid, Spanien) (ved advokaterne L. Ruiz Ezquerra, R. Oncina Borrego, I. Sobrepera Millet og A. Hernández Pardo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kommissionens afgørelse af 4. juli 2016 om statsstøtte SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), som Spanien har indrømmet visse fodboldklubber, er i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF, og artikel 108, stk. 3, TEUF, da muligheden for en konsolidering af regnskaber, der er opstået som følge af den tilladelse, som fire klubber i medfør af lov nr. 10/1990 har fået til at deltage i forskellige sportsgrene, ligesom anvendelsen af en lavere selskabsbeskatningssats, også er en statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked, hvilket Kommissionen skulle have fastslået.
- Følgelig annulleres/ophæves foranstaltningen, og Kongeriget Spanien pålægges at tilbagesøge den støtte, der er erklæret uforenelig med det indre marked, hos modtagerne. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren påberåbt sig en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, og artikel 108, stk. 3, TEUF.

Sagsøgeren, en basketballklub, er enig i den anfægtede retsakt, for så vidt som Kommissionen deri fastslog, at den ved lov nr. 10/1990 indførte foranstaltning, som består i at yde visse fodboldklubber fortrinsbehandling inden for selskabsbeskatning gennem en lavere beskatningssats, er uforenelig med det indre marked.

Sagsøgeren er ikke desto mindre af den opfattelse, at Kommissionen burde være nået frem til den samme konklusion med hensyn til den skattemæssige fordel, som lov nr. 10/1990 også giver mulighed for, hvorved sådanne klubber tillades at deltage i forskellige sportsgrene.